

Phẩm 15: TÁN THÁN

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi đứng dậy, sửa áo, bày vai phải, gối phải quỳ sát đất, chấp tay hướng về Đức Phật, cúi đầu đánh lễ bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Công đức của Như Lai ít có ai sánh bằng và không thể nghĩ bàn, ba đời chư Phật cũng như vậy không khác. Nếu có chúng sinh nào, thấy hoặc nghe công đức của Như Lai thì những chúng sinh đó cũng không thể nghĩ bàn. Ngày nay, chúng con thấy Thế Tôn chuyển pháp luân lớn, nên vui mừng hơn hử chưa từng có.

Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi liền bay lên hư không cao bằng bảy cây Đa-la, chấp tay khen rằng:

*Trong các chúng sinh
Phật là tối thượng
Không ai bằng Ngài
Sao có người hơn.
Người pháp đều không
Lý không sánh bằng
Chỉ Phật Như Lai
Hơn là hơn hết.
Tập khí phiền não
Diệt hết không còn
Đối với các pháp
Đều biết rõ ràng.
Hoặc hiểu hay nói
Đều không bằng Phật
Đại thiên thế giới
Chỉ Phật độc tôn
Mười Lực, Vô úy
Quyết định không sai.
Đế Thích, Phạm thiên
Cũng theo không kịp
Ân đức, Thế Tôn
Đối với chúng sinh
Không thể tính được.
Không ai bì kịp
Vô thượng thiện xảo
Với các phương tiện
Làm cho chúng sinh
Đạt được lợi ích.*

Bấy giờ, trong đại chúng có một Thiên tử, tên Tô-lâu-ba (dịch là Diệu Sắc) từ nơi tòa đứng dậy, sửa áo, bày vai phải, gối phải quỳ sát đất, chấp tay hướng về Đức Phật, cúi đầu đánh lễ, nói kệ khen ngợi:

*Trong đời ai nói được như Phật
Lời nói như vậy thật lỗi lầm,
Nếu nói Bạc Pháp Vương vô thượng
Là lời nói thật không hư vọng;*

Nếu chúng trời, người vấn nạn Phật
Không ai bắt bẻ được Thầy ta
Phật chế phục ma và ngoại đạo
Dẫn dắt thế gian đến giải thoát,
Thanh tịnh biện tài nói không cùng
Thuốc cam lồ cứu giúp chúng sinh,
Quán khắp các pháp, trí không ngại
Trong tất cả niệm, không thoái mất.
Đại Bi bình đẳng quán chúng sinh
Tâm luôn thanh tịnh không nhiễm đời
Khéo hay biết rõ căn tánh dục
Theo chỗ thích nghe mà giảng nói,
Nhiều loại phiền não chẳng phải một
Chỉ bày, nhiều pháp môn đối trị
Khéo nói nhân duyên không ai bằng
Chuyên làm lợi ích cho chúng sinh.
Gặp Phật, nghe pháp, không đắc đạo
Những chúng sinh đó rất khó độ
Đại danh Như Lai, nên ngưỡng mong
Gặp được Như Lai lợi vô cùng.
Trí Phật hay khiến tâm thanh tịnh
Đã nghe chánh pháp, vượt sinh tử
Nghe danh hiệu Phật rất an lành
Nhớ nghĩ Thế Tôn thường vui vẻ.
Phát tâm gặp Phật sinh tuệ giải
Siêng tu đúng pháp thành Chứng trí
Giới phẩm thanh tịnh không cấu uế
Thiền định đệ nhất tâm sáng suốt,
Trí tuệ tối thắng không lay động
Biển pháp thanh tịnh như cam lồ.
Tất cả chúng sinh ưa phóng dật
Chư Phật Như Lai vượt thế gian
Thương các chúng sinh như con một
Ân đức sâu dày khó báo đền.
Trước nói pháp, phá giặc kết sử
Lại đẩy lùi huyễn hóa ma quân
Thế Tôn đã nói lỗi ba cõi
Chỉ rõ Niết-bàn, đức vô lượng.

Khi ấy, trong chúng có một Thiên tử tên Tô-na-ma (dịch là Thiện Danh) từ nơi tòa đứng dậy, sửa áo, bày vai phải, gối phải quỳ sát đất, chấp tay hướng về Đức Phật, cúi đầu đảnh lễ, nói kệ khen ngợi:

Như Lai Thế Tôn hành đại Bi
Trình bày Trí độ cùng người khác
Điều-đạt mà còn được độ trước
Huống gì những loài chúng sinh khác.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nay ta không sợ vì không lỗi
Hạnh chánh tu hành, báo Phật ân.
Có người chứng được diệt vô lậu
Nhưng đó chưa thể báo Phật ân
Nếu ai tu hành chánh pháp Phật
Mới gọi là Phật tử chân chánh
Nhiều kiếp cần khổ, vì chúng sinh
Ân lớn vô lượng khó báo đền.
Đại Từ mở bày pháp chân thật
Dạy tu tự hạnh và lợi tha
Nếu Phật Như Lai không ra đời
Tất cả chúng sinh chịu khổ lớn,
Không có đường lành, toàn nẻo ác
Chỉ nghe tiếng khổ trong ba đường
Chịu khổ sáu đường không thể thoát
Chúng sinh bị trói vì phiền não.
Thế Tôn mở kết độc cho họ
Che chở họ bằng pháp Từ bi
Phật là ruộng phước của thế gian
Tu theo chánh pháp là đường ác.
Nếu trái lời Phật, không tu hành
Người ấy không sinh vào cõi lành
Có người sinh ác tâm với Phật
Hoặc không ưa nghe pháp sâu xa.
Những chúng sinh này rất đáng thương
Chắc chắn sinh vào cõi tối tăm
Như Phật Thế Tôn trí tự biết
Việc ấy Như Lai đều rõ tường.
Trí Phật chúng ta chẳng lường được
Cúi đầu đánh lễ mười phương tôn
Vô úy, Trí lực, pháp Bất cộng
Chỉ Phật Thế Tôn mới đầy đủ,
Âm thanh vi diệu, tướng trang nghiêm
Vượt hơn các sắc nhìn không chán
Ba loài nở rộ không dừng dứt
Hoa Phật thanh tịnh con kính lễ.
Chỉ Phật khéo biết đạo Vô thượng
Xa lìa tất cả các hiểm nạn
Phật là đệ nhất không ai bằng
Cúi đầu kính lễ Lương Túc Tôn.
Phật dùng nước chánh pháp công đức
Rửa sạch không còn chút bợn nhơ
Thế Tôn xưa nay trong ngoài tịnh
Nay con đánh lễ thân chân tịnh.

Bấy giờ, chủ thế giới Ta-bà là Đại Phạm thiên, từ chỗ ngồi đứng dậy, sửa áo, bày

vai phải, gối phải quỳ sát đất, chắp tay hướng về Đức Phật, cúi đầu đánh lễ dùng kệ khen ngợi:

*Phật đầy đủ công đức trí tuệ
Lợi ích chúng sinh không dùng nghĩ
Thường rưới cam lồ, khiến no đủ
Nay con đánh lễ Đấng Lợi Tha.
Thế gian cao tột đáng kính nhất
Người này do vì cung kính Phật
Các ác không còn thiện đầy đủ
Nay con đánh lễ Đấng Vô Đẳng.
Tu học không bỏ một hạnh nào
Vì muốn cứu khổ cho chúng sinh
Vượt qua sinh tử được an vui
Nay con đánh lễ Đấng Cứu Thế.
Kính lễ sắc thân vàng vi diệu
Kính lễ pháp cam lồ Ngài nói
Kính lễ trí thanh tịnh không dơ
Kính lễ tất cả rừng công đức.*

Bấy giờ, Thế Tôn bảo Đại Phạm thiên:

–Hay thay, hay thay! Như sự khen ngợi của Đại Phạm thiên.

–Bạch Thế Tôn! Việc này là chân thật. Vì sao? Vì trong vô lượng kiếp, chư Phật Như Lai tu tập tất cả công đức trí tuệ, nên đắc quả đầy đủ. Vì sao? Vì đầy đủ Bồ thí ba-la-mật, Trì giới ba-la-mật, Nhẫn nhục ba-la-mật, Tinh tấn ba-la-mật, Thiên định ba-la-mật, Trí tuệ ba-la-mật; thân thanh tịnh, miệng thanh tịnh, ý thanh tịnh; do thân, khẩu, ý, thanh tịnh nên có thể thông đạt chân thật như như. Chư Phật Thế Tôn trụ chân thật này nên nói không hư vọng.

Đại Phạm thiên đứng dậy, sửa áo, bày vai phải, gối phải quỳ sát đất, chắp tay hướng về Đức Phật, cúi đầu đánh lễ bạch Phật:

–Cúi xin Thế Tôn, dùng sức hộ trì làm cho Bát-nhã ba-la-mật này trường tồn ở thế gian.

Phật bảo Đại Phạm thiên:

–Tất cả mười phương, ba đời chư Phật đều ủng hộ và dùng sức hộ trì Bát-nhã ba-la-mật này; Trời, hoặc Ma, hoặc Sa-môn, Bà-la-môn trong thế gian không thể phá hoại và gây chướng ngại được. Vì sao? Vì ta nhớ lại đời quá khứ, có Phật hiệu là Bảo Nguyệt Như Lai, Ứng Cúng, Chánh Biến Tri, Minh Hạnh Túc, Thiện Thệ, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Điều Ngự Trượng Phu, Thiên Nhân Sư, Phật Thế Tôn, cõi nước tên Bất hỷ và kiếp tên Tấn thán; trong chúng của Phật Bảo Nguyệt có hai Tỳ-kheo làm Pháp sư vì giỏi về thuyết pháp:

1. Trí Thạnh.

2. Thập Dữ.

Trải qua một kiếp, hai Tỳ-kheo này theo Phật chuyển pháp luân trong tam thiên đại thiên thế giới có trăm ức các ma được sự giáo hóa và đã phát tâm Bồ-đề.

Khi ấy, Đại Bồ-tát Phiến-đa-ý từ chỗ ngồi, đứng dậy, sửa áo, bày vai phải, gối phải quỳ sát đất, chắp tay hướng về Đức Phật, cúi đầu đánh lễ bạch Phật:

–Bạch Thế Tôn! Bảo Nguyệt Như Lai còn ở đời hay vào Niết-bàn rồi?

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật bảo:

–Này thiện nam! Phương Đông cách đây hơn mười trăm ngàn ức thế giới, có một thế giới tên là Bất hỷ, Phật sống lâu mười ngàn kiếp; ở cõi nước đó, Phật Bảo Nguyệt đang nói Bát nhã ba-la-mật, không có Thiên ma và các ngoại đạo nào gây chướng ngại; tất cả đều phát tâm Vô thượng Chánh đẳng giác. Tỳ-kheo Trí Thạnh chính là Bồ-tát Văn-thù-sư-lợi, còn Tỳ-kheo Thật Dữ chính là Thắng Thiên vương. Hai vị này khéo dùng tất cả phương tiện thiện xảo ủng hộ, làm cho Bát-nhã ba-la-mật trụ lâu ở đời.

Mười phương cõi Phật nói Bát-nhã ba-la-mật, nên hai vị ấy đến đây nghe giảng, cũng do ta đang phóng ánh sáng lớn, nên mọi người theo ánh sáng mà đến.

M